

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: **385 budapesti kávéházból**

208 maradt meg

Forrás: .....

Magyarország

Bp

(Hely)

1922. 11. 16.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1922"

Közp. nyomt. XX. cs.

385 budapesti kávéházból 208 maradt meg

áriosi hazinyomda 1922

Luxushely a kávéház, vagy közszükséglet? — A kávések debreceni nagygyűlése

Debrecen, november 15.

(A Magyarország tudósítójának telefonjelentése.)
A Magyar Kávések Országos Szövetsége ma délelőtt tartotta meg országos kongresszusát Debrecenben a Bika-szálló nagytermében. A kongresszusra az ország minden részéből nagy számban jelentek meg a küldöttek, Debrecen város képviselőjében Csonka Sámuel helyettes polgármester jelent meg a kongresszuson, amelyet Gárdonyi József elnök a jelenvoltak üdvözlésével nyitott meg.

Mészáros Győző előadó vázolta a kávéipar helyzetét. A kávéipar, úgy mond, két malomkö közé került; egyfelől az élet nehézségei animozitást váltanak ki a kávéházakkal szemben, amelyeket luxusnak tekintenek, pedig a kultúra és társadalmi együttélés meleg otthonai, másfelől a gazdasági válság nyomja a kávéipart és a hatóságok részéről nemhogy megértéssel, de egyenesen ellenszenvvel találkozik. Ha adót kell fizetni, akkor a kávéház luxushely, ha a kávéházi cikkek árának megállapításáról van szó, akkor a kávéház közszükséglet.

Ez a fonák helyzet, amely mellett még egész sereg teher nehezedik a kávésekre, valósággal lehetetlenné teszi a kávéipar létét. Súlyos teher a folyton emelkedő házár. Különösen sérelmes az a rendelet, amely szerint a kávéiparosoknak négy hónapra szóló előleget kell adni a betegsegélyző járulékokra. Indítványozza, hogy a rendelet enyhítésére kérjék föl a népjóléti minisztert. Megemlékezett a budapesti pincésztrájkról, amikor olyan követelésekkel álltak elő a munkások, amelyek a kommunizmus véstes napjaira emlékeztetnek, nevezetesen, hogy a munkások részesüljenek a jövedelemben, ami a bizalmi rendszer és a termelőbiztosok rendszerének újabb föltételezést idézte volna elő. A kávések ez ellen erőiesen álltak és a főpincérei kar hathatós támogatásával eredményesen le is küzdötték ezt a

követelést. Megemlékezett az **Árvizsgáló Bizottság** működéséről is.

Hajdu Vilmos, a Főpincérek Egyesületének elnöke, a főpincérek sérelmeit hat pontba foglalva terjesztette elő. A három első pont inkább erkölcsi jelentőségű és a főpincérek alkalmaztatására vonatkozik, a három utolsó pont az anyagi jelentőségű. A kongresszus kimondotta, hogy mind a hat pontot jóakarattal támogatással terjeszti az egyes ipartestületek elé, minthogy a kongresszus maga nem dönthet ebben a kérdésben. Kohlmann Rezső dr., a Főpincérek Egyesületének ügyésze, jogilag is megindokolta a főpincérek kívánságát.

Németh Aladárnak, a debreceni kávések egyesülete elnökének beszéde után Losonczy Vilmos, a budapesti kávési partestület alelnöke, kimutatta, hogy

míg a kávéházi kiadások a békebeli kiadások hétszázhatvankétszercsere emelkedtek, addig a bevételek, illetve a kávéházi árak mindössze a nyolcvanszorosára.

Hogy mennyire rossz helyzetben van a kávéipar, erre nézve bizonyíték, hogy *míg 1914-ben 385 kávéház volt Budapesten, addig most mindössze 208 maradt meg, annyi, amennyi volt harminchárom évvel ezelőtt.* Súlyosan érintette a kávéházi ipart a repülő Árvizsgáló Bizottság működése is. A kávési part korlátozó intézkedések felfüggesztését kívánja.

Kovács József, a Budapesti Kávési partestület elnöke az ipar fejlesztéséről és a tanonckérdésről tartott előadást. Sachs Ödön, a Magyar Kávések Országos Szövetségének elnöke a zene kérdéséről beszélt, majd Havas Nándor szövetségi titkár ismertette az adók és engedélyek kérdését. Az üdvözlő táviratok és levelek felolvasása után a kongresszus délután félketőkor véget ért.